

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 664: Nào Từng Trụ Chấp Vào Tướng Của Tịnh Độ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 056)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tức là cúng dường chư Phật ở phương khác, phổ độ chúng sanh khắp pháp giới, nào từng trụ chấp vào tướng của Tịnh Độ.】

Mấy câu này là giảng về tình trạng sinh hoạt của những người đã vãng sanh đến thế giới Cực Lạc. Sanh đến thế giới Tây phương, bởi vì họ đã buông xuống được vọng tưởng, phân biệt và chấp trước, lại nhận được sự gia trì từ oai thần bốn nguyện của Phật A Di Đà, nên sau khi họ vừa buông xuống, thì vĩnh viễn không bao giờ khởi lên [phiền não] nữa. Chẳng giống như phàm phu chúng ta, nghe kinh xong liền phát tâm: “Buông xuống thôi!”, nhưng mới qua hai phút sau lại dấy khởi, nó lại sẽ khởi lên. Ở thế giới Tây phương Cực Lạc, hễ buông xuống là được vãng sanh; sanh đến bên đó liền được Phật A Di Đà gia trì, sẽ không bao giờ khởi lên nữa, thực sự là vĩnh viễn buông xuống rồi, cái điểm thù thắng chính là ở chỗ này.

Cho nên, nếu chúng ta không vãng sanh thế giới Tây phương Cực Lạc, mà niệm Phật cầu sanh đến các cõi nước chư Phật khác ở phương khác thì không được, vì cái vọng niệm này của chúng ta vẫn sẽ khởi lên. Bởi vì các Đức Phật Như Lai khác không có phát ra thệ nguyện này để gia trì cho quý vị, không có nguyện này, thầy đều phải tự nương tựa vào chính mình. Duy chỉ có Phật A Di Đà ở Tây phương Tịnh Độ là đã phát ra thệ nguyện này, dùng bốn mươi tám đại nguyện để gia trì cho quý vị.

Sau khi vãng sanh đến thế giới Cực Lạc, bởi vì họ không còn vọng tưởng, phân biệt và chấp trước, trong tâm họ chẳng còn chướng ngại, thì cái tâm ấy rộng lớn biết nhường nào? Tâm ấy bao trùm tận hư không trọn khắp pháp giới, do đó không gian hoạt động của họ vô cùng rộng lớn. Mười phương tất cả cõi nước chư Phật, họ muốn đi thì đi, muốn đến thì đến, tới lui tự tại. Đến thế giới

phương khác, trên thì cúng dường chư Phật, dưới thì hóa độ chúng sanh, tức là “thượng cầu Phật đạo, hạ hóa chúng sanh”.

“Nào từng trụ chấp vào tướng của Tịnh Độ.” Chẳng hề nói rằng thế giới Tây phương Cực Lạc tốt đẹp dường này, mặt đất là bằng lưu ly. Lưu ly chính là thứ mà người thế gian chúng ta gọi là ngọc phi thủy, ngọc bích màu xanh, trong suốt. Có lẽ ngọc phi thủy hiện nay giá cả rất đắt đỏ, mọi người đều xem như bảo bối đeo trên người, nhưng ở thế giới Tây phương Cực Lạc thì nó lại là đất cát ở dưới nền. Chúng ta xem trọng vàng lắm, còn ở thế giới Tây phương Cực Lạc, vàng cũng giống như nhựa đường của chúng ta vậy, dùng để trải đường đi; vàng là để trải đường, còn phi thủy là mặt đất.

Thế gian chúng ta cảm thấy thất bảo (bảy báu) là vô cùng ghê gớm, nhưng đối với người ta thì thất bảo chỉ là vật liệu xây dựng dùng để cất nhà. Ở thế giới Tây phương thì nó chẳng đáng một đồng, không một ai muốn lấy nó, chẳng có một chút gì hiếm lạ cả. Cho nên, cái tâm tham đó, hễ đến thế giới Tây phương Cực Lạc thì liền dứt bật. Quý vị ở cõi này tham cầu năm dục sáu trần của thế gian, đến thế giới Tây phương Cực Lạc thì nhất định sẽ đoạn trừ sạch sẽ, vì sao vậy? Vì có quá nhiều rồi. Có ai lại moi đất cát dưới nền lên rồi mang về cất giấu ở trong nhà hay không? Không có! Họ vì sao không tham những thứ này? Bởi vì có quá nhiều, nên họ chẳng còn tham nữa.

Chẳng có người nào đem không khí tích trữ lại để làm bảo bối cả, mặc dù kỳ thực không khí đối với con người chúng ta mà nói là quan trọng nhất. Không có vàng hay thất bảo thì chẳng thành vấn đề, chúng ta vẫn có thể tiếp tục sống; nhưng không có không khí thì là mất mạng, không thể sống nổi. Vì sao không tham không khí? Vì sao không đem thứ này cất giấu nhiều thêm một chút? Vì quá nhiều rồi. Thất bảo của thế giới Tây phương thì trải khắp mặt đất, quá nhiều rồi. Do đó đến nơi ấy, cái tâm tham đó liền dứt bật, tham niệm liền bị đoạn trừ. Vậy nên không thấy những người này trụ chấp vào tướng của Tịnh Độ, đối với Tịnh Độ họ cũng xem như chẳng có chuyện gì, tuyệt đối sẽ không có phân biệt, vọng tưởng và chấp trước. Trong mỗi mỗi niệm của họ thấy đều là đi cúng Phật độ sanh.

Chư vị phải biết rằng, vãng sanh đến thế giới Tây phương Cực Lạc, năng lực của bốn tánh thấy đều khôi phục trọn vẹn rồi. Ngày nay chúng ta muốn đến mười phương thế giới để lay Phật, thật quá đối vất vả! Đừng nói chi là mười phương thế giới, ngay như những đạo tràng, những ngôi chùa ở Singapore này,

bảo quý vị mỗi ngày đến những tự miếu này để bái phỏng các vị pháp sư, đi cúng dường, thỉnh các ngài khai thị; từ sáng đến tối chạy chưa được một nửa số chùa chiền thì đã mệt lử cả người rồi.

Người ở thế giới Tây phương không vất vả như thế, họ dùng hóa thân đi, dùng phân thân đi. Ở mười phương vô lượng vô biên cõi nước chư Phật, ngay trước mặt chư Phật thấy đều có thân của họ ở đó để lễ Phật, cúng dường và nghe pháp. Ở trước mỗi một vị Phật, trong cùng một thời gian thấy đều có mặt họ; quý vị xem, tự tại biết nhường nào, không cần phải vất vả chạy hết chỗ này đến chỗ khác. Nghĩ đến nơi nào thì thân đã ở ngay nơi đó rồi; không cần phải lái xe, chẳng cần dùng đến máy bay, những tốc độ đó quá chậm, ở đây ý niệm vừa khởi động là đã đến nơi rồi. Đây chính là tình trạng sinh hoạt của những người ở bên đó.